

RAITTIUSTYÖN JULKINEN TUKI

Arvioita raittiustyön saamasta julkisesta tuesta Suomessa

NB-FactFinders™ Report 2014

RAITTIUSTYÖN JULKINEN TUKI

Arvioita raittiustyön saamasta julkisesta tuesta Suomessa

Kansikuva:

Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry:n Mobiiliapu-hanke on julkaissut 2013 uuden, ilmaisen OttoMitta -mobili-sovelluksen, jonka avulla käyttäjä voi seurata alkoholinkulutustaan.

Kuvakaappaus: Mika Horelli

© 2014 NEWSBROKERS OY (Ltd.)
Independent Fact Finding Company

Fredrikinkatu 61 A
00100 HELSINKI, Finland
www.newsbrokers.fi

+358-40-5022241
mail@newsbrokers.fi

Kunnat näyttävät tukevan alkoholivalistusta ja aitoa ehkäisevää päihdetyötä noin promillella siitä rahasta, mitä ne käyttävät alkoholiongelmaisten hoitamaan päihdetyöhön. Todellisuudessa summa on tietenkin suurempi siksi, että kouluissa ja oppilaitoksissa annetaan tätä valistusta niiden omien yleisbudjettien puitteissa virkatyönä. Kuinka suuri tai pieni summa sitten on, on nykyisellään mahdotonta laskea julkisista lähteistä.

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	5
YHTEENVETO	7
KUNNAT JA JÄRJESTÖT	7
<i>Tulosten arviointi</i>	9
VALTION JA KUNTIEN TUKI EHKÄISEVÄLLE PÄIHDETYÖLLE	13
VALTION ALKOHOLIOHJELMA	14
RAY ON SUURIN RAHOITTAJA	15
OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖN MÄÄRÄRAHAT	17
AVUSTUSTA SAAVAT JÄRJESTÖT	18
POLIITTISET RAITTIUSJÄRJESTÖT	19
SUURTEN KUNTIEN PÄIHDETYÖ JA AVUSTUKSET RAITTIUS- JA PÄIHDETYÖTÄ TEKEVILLE JÄRJESTÖILLE	20
<i>Helsinki</i>	20
<i>Espoo</i>	21
<i>Vantaa</i>	21
<i>Turku</i>	22
<i>Tampere</i>	22
NEWSBROKERS & HILJAINEN JOURNALISMI; RIIPPUMATONTA FAKTAA TILAUSTYÖNÄ	27

JOHDANTO

Raittiustyön julkinen tuki on Panimo- ja virvoitusjuomateollisuusliitto ry:n talvella 2013-2014 tilaama raportti siitä, kuinka paljon yhteiskunta käyttää voimavaroja ehkäisevään raittiustyöhön Suomessa.

Raporttiin oli alkuperäisen työsuunnitelman mukaan tarkoitus koota taulukkomuodossa erilaisten julkisten toimijoiden ehkäisevään raittiustyöhön sekä erikseen päihdehuoltotyöhön suuntaama yhteiskunnan tuki. Työn edetessä tuli selväksi ettei tarvittavia lähteitä ole olemassa. Kukaan ei tiedä, paljonko yhteiskunnalliseen prioriteettiohjelmaan panostetaan ja mitä panostus on tuottanut.

Ehkäisevää raittiustyötä ja päihdehuoltotyötä ei useissa tapauksissa ole lainkaan eroteltu toisistaan minkä lisäksi todennäköisesti merkittävä osa ehkäisevästä päihdetyöstä tehdään esimerkiksi kouluissa siten, etteivät sen vaatimat taloudelliset panostukset tai muut voimavarat näy erikseen missään tilastossa.

NB@FactFinders™ -raporttien toimitustavan mukaan tämän tiedonhankintaprojektin tilaajan osuus on rajoittunut aiheen ja työn laajuuden määrittelyyn. Sen sisältö on syntynyt yksinomaan raportissa mainittujen lähteiden perusteella.

Raportin ovat toimittaneet Mika Horelli ja Jukka Keitele.

Jos tätä raporttia käytetään tiedotusvälineissä lähteenä, lähde on mainittava.

Helsingissä 28.1.2014

Mika Horelli
Newsbrokers Oy

YHTEENVETO

Valtiovallan ja kuntien ehkäisevään päihdetyöhän ja raittiustyöhön vuosittain käyttämä rahasumma ei ole kenenkään tiedossa eikä sitä pysty julkisesta tilastoinformaatiosta ja päätöskannasta laskemaan. Tämän vahvistaa THL:n Alkoholiohjelman koordinaattori *Tuomas Tenkanen*. ”Minulla ei ole edes valistunutta arvausta julkisen rahoituksen summasta”, sanoo Tenkanen. ”Ei ole järjestelmää jossa kunnat raportoisivat yhteismitallisesti alkoholipoliittisen rahankäytönsä.”

Alkoholihaittojen kustannuksista sen sijaan monet tahot esittävät varmoja, joskin ristiriitaisia laskelmia.

Tenkanen pitää mahdollisena, että lähivuosina säädöksiä ja alkoholipoliittista yhteistoimintaa kehitettäessä saadaan aikaan parempaa ja vertailukelpoisempaa dataa tuottavia tilastointipohjia. Ennen sitä on vaikea arvioida myöskään käytetyn rahan vaikutuksia.

Valtion budjetissa vuodeksi 2014 on nuorisotyömäärärahoissa (54 miljoonaa) erittelemättömänä mukana ehkäisevä päihdetyö, jota ennen sanottiin raittiustyöksi. Raha-automaattiyhdistys RAY on tärkein raittius- ja päihdetyön järjestö- ja projektirahoittaja. Sen avustuspäätöksistä löytyy täsmätieto siitä, miten noin 25,5 miljoonaa jaetaan 2014 päihde- ja riippuvuustyöhön. RAY on tämän työn suurin julkinen rahoittaja ja ainoa, jonka panostuksista saa kunnollisen kuvan. RAY käyttää päihdetyöhön 8,3 % jakovarastaan.

Kunnat ja järjestöt

Päihdetyö on lain mukaan pääasiassa kuntien vastuulla. Kuntien budjettierittelyissä ja tilinpäätöksissä ennaltaehkäisevän päihdetyön määrärahoja on useimmiten mahdoton erotella päihdetyön kokonaisbudjetista, jonka pääosa menee päihdeongelmaisten huoltoon ja hoitoon. Joillakin kunnilla pienin erottelu on ”psykiatrinen ja päihdetyö” (Helsinki, summa 163 miljoonaa v. 2014). Järjestöiltä ostettavat päihdetyöpalvelut ja yhdistyksille annetut avustukset on etsittävä erikseen, viimeksimainitut lautakuntien pöytäkirjoista.

Aatteellisen työn (valistus ja päihdeettömät toiminnot ei-päihdeongelmallisille) ja varsinaisen päihdetyön (päihdeongelmasten huolto ja hoito) kustannuksia ja rahoitusta ei pysty erottelemaan saatavissa olevasta aineistosta. Aina se ei ole yksiselitteistä myöskään organisaatioiden toiminnoissa. Korvamerkittyjä työtuntikirjanpitoja ei saa. Sellaisen datan tuottaminen olisi alan toimijoille kustannus sinänsä.

On vaikea sanoa, kuinka kuvaava tapaus Tampere on, mutta sen antamista eritellyistä tiedoista ilmenee, harvinaista kyllä, päihdetyön vuosikustannus noin 10 miljoonaa euroa, joka on kolmannes mielenterveys- ja päihdepääluokan budjetista. Ehkäisevän päihdetyön osuus on vain 55.000 euroa eli 0,55 %. Näyttää ilmeiseltä, että valistumäärärahat ovat muissakin suurissa kunnissa häviävän pienet verrattuna alkoholistien asuttamiseen ja kuntouttamiseen eli varsinaiseen päihdehuoltoon.

Toisaalta on muistettava, että kouluissa ja oppilaitoksissa annettavasta valistuksesta ei tarvitse ”maksaa erikseen”. Ilman eri määrärahaa tapahtuva ehkäisevä päihdetyö on oikeastaan pääosa päihdetyöstä, kohdennetuilla määrärahoilla tuotetaan sille esimerkiksi materiaalia. Edelleen oppilaitoksissa annetaan päihdetyön, myös valistustyön koulutusta opetusohjelmien puitteissa. Nämäkään panostukset eivät kootusti tilastoidu minnekään.

Ehkäisevän työn panostus on siten paljon suurempi kuin sen korvamerkityt erilliset määrärahat, mutta vaatisi valtavan tutkimuksen eritellä työtuntien perusteella sen osuus eri laitosten toimintamenoista. Tämäkin tekee työn ”tuottavuuden” mittaamisen nykyaineistolla melko mahdottomaksi.

Valistustyö ja ehkäisevä päihdetyö on yleensä järjestöjen hoidossa. Alan järjestöt on verkostoitettu valtion (THL) Alkoholiohjelman partnereina yhteistyöhän kuntien kanssa, mihin niillä on usein vuosittaiset perinteet entisajan raittiuslautakuntien yhteistyökumppaneina. Järjestöavustukset saa kuntien numeroista esille kovin vaihtelevalla tavalla. Vielä hankalampaa on käytännössä erotella ehkäisevän ja hoitavan työn hintalappuja tai työntekijöiden työtuntijyvitystä.

Valtiovalta painosti takavuosina puolueiden raittiusjärjestöjä yhdistymään kahteen valtakunnalliseen päihdetyöjärjestöön. Suunnilleen samoihin aikoihin ”raittius” alkoi kadota järjestöjen nimistä ja tavoitteista joitakin lähinnä uskonnollisimpia lukuunottamatta. Nyt myönnetään – ehkä hieman melankolisesti – että alkoholin käyttö, toki ”valvottuna ja rajoitettuna”, kuuluu länsimaiseen elämäntapaan, eikä kansan täysraitistaminen ole julkisena tavoitteena. Tavoite on ”alkoholihaittojen vähentäminen”.

Puolueiden raittiusjärjestöille annettuja kunnallisia apurahoja pidettiin aikanaan paljolti piilopuoluetukena, ja sellaisesta esiintyy yhä viitteitä. Viime vuosinakin on paljastunut, että eräät avustusta saaneet yhdistykset eivät tosiasiallisesti lainkaan toimi. Kysymyksessä ovat kuitenkin olleet perin pienet summat.

Tulosten arviointi

”Kun yksilö ei heti muuta käyttäytymistään jäätyään jonkin valistusiskun uhriksi, perinteinen preventiotutkija pääättelee: valistus ei toimi. Virittävän valistuksen idean kannattaja sanoisi: valistus ei toimi niin.” (Soikkeli & al, Se toimii sittenkin)

RAY teetti kansainvälisellä tilintarkastus- ja konsulttitoimistolla selvityksen raittiusrahan tehokkuudesta.

Raportti *PriceWaterhouseCoopers, RAY:n avustaman ehkäisevän päihdetyön nykytilan arviointi* (2007) antaa melko epämääräisen kuvan toiminnan mittaamisesta.¹

”Ehkäisevän päihdetyön tuloksellisuudesta on erittäin vaikea puhua. Ehkäisevän päihdetyön vaikuttavuuden mittaaminen koetaan yleensäkin erittäin haasteelliseksi.” Noin 70 % arvioinnissa toteutettuun kyselyyn vastaajista koki, että järjestö jossa he toimivat kiinnittää tarpeeksi huomiota ehkäisevän päihdetyön vaikuttavuuden arviointiin. Väitteen kanssa eri mieltä on vajaa viidesosa.

Suuri osa työn tekijöistä mittasi onnistumista asiakaspalautteen avulla. Kysely ei kuitenkaan kerro, missä määrin palaute sisältää vä-

¹ https://www.ray.fi/sites/default/files/emmi_mediabank/RAYraportti17.pdf

litöntä palautetta työn toimivuudesta tai sen vaikutuksista. Toisaalta toimintakertomuksen laatiminen mainitaan haastatteluissa usein keskeiseksi arvioinnin menetelmäksi. Haastattelujen perusteella jäi epäselväksi, kuinka kattava tuo arviointiprosessi on.

Konsulttiselvityksessä on kyllä numeroita ja taulukoita, mutta siitä ei varsinaisesti selviä mitä valistumäärärahoilla oikeastaan on saatu. Ennen kaikkea siitä selviää, että mitattavuus ei edes ole ollut mikään erityinen tavoite. Alkoholiohjelma käyttää rahaa, koska sitä on käytettävä periaatteellisesti tärkeään asiaan. Koska ohjelman piirissä uskotaan ensisijaisesti vain alkoholin hinnan ja saatavuuden säätelyyn, jää sellainen mielikuva että valistustyö, kulttuurinen työ, tehdään vain sillä teholla että voidaan sitten vedota sen huonoon tehoon kovien aseiden vaihtoehtona.

Alkoholiohjelman koordinaattori Tuomas Tenkanen neuvoo tutustumaan valistusta käsittelevään tutkimusteokseen *Soikkeli, Salasuo, Puuronen, Piispa: "Se toimii sittenkin"*.² Sen perusteella valistus toimii, mutta sitä on tähän saakka harjoitettu virheellisin menetelmin ja mitattu huonosti.

"Valistusta – lähinnä päihdekasvatusohjelmia ja joukkotiedotuskampanjoita – on tutkimuksessa käsitelty päihdehaittojen vähentämisen itsenäisenä menetelmänä samoin kriteerein kuin muitakin. Näin arvioituna se on keinona melko mitätön. Verrattuna muihin päihdehaittojen vähentämismenetelmiin valistus- ja kasvatushankkeet ovat kalliita eikä niillä juuri näytä olevan pitkäaikaista vaikutusta. Arvovaltainen katsaus alkoholihaittojen ehkäisyyn tiivistää tuloksensa näin: kouluihin suunnatut ehkäisyohjelmat ja joukkotiedotuskampanjat eivät ole kustannusvaikuttavia, koska ne eivät vaikuta alkoholin käyttöön eivätkä haittoihin. ---Tutkimusraporteissa ja -katsauksissa toistuu päätelmä, että valistuksella on voitu vaikuttaa ihmisten tietoihin ja asenteisiin, mutta ei käyttäytymiseen. --- väite on ristiriitainen", kirjoittaa Soikkeli.

"Niissä hankkeissa, joiden vaikuttavuudesta on saatu näyttöä, kysymys on usein ollut laaja-alaisista ryhtymyksistä, joissa on menty pelkkää valistusta pidemmälle – on tuettu perheitä, oltu osa yhteisöllistä

² <http://www.thl.fi/thl-client/pdfs/a2456786-95d8-446f-a767-8171af97956f>

ehkäisyhanketta, yhdistetty tiedon antaminen motivoivaan haastattelun ja niin edelleen.

Myönteisimpiä vaikuttavuusarvioita saaneilla koulun päihdekasvatsohjelmilla on joukko yhteisiä laatu- ja vaikutteita:

- Vuorovaikutteiset menetelmät, jotka antoivat oppilaille tilaisuuden keskustella ja esittää omia ajatuksiaan, olivat vaikuttavampia kuin yhdensuuntaiseen viestintään perustuvat. Edellytys oli, että myös kriittisiä ja eriäviä käsityksiä saattoi vapaasti ilmaista.
- Sosiaalisen vaikuttamisen malliin perustuvat ohjelmat ovat muita tehokkaampia. Näistä elämäntaitomalli (life skills) on parempi, kieltäytymistaitojen opettamisesta ollaan vähitellen luopumassa. Oletus, että nuoret alkaisivat käyttää päihteitä, koska eivät pysty vastustamaan kaveripiirin sosiaalista painetta, ei juuri saa tukea tutkimustiedosta.

Lisäksi ne muutokset, joita odotetaan, ovat perustavanlaatuisia – ihmisten odotetaan muuttavan käyttäytymistään olennaisissa asioissa, nopeasti ja jyrkästi – mutta muutoksen mittarit ovat usein äärimmäisen yksinkertaisia, yleensä vain päihteen tai päihteiden käyttöön liittyviä kyllä/ei-vaihtoehtoja. Ehkäisevän päihdetyön yleinen tavoite on vähentää päihteiden riskejä ja haittoja, joten tavoiteltavat käyttäytymismuutokset ovat monenlaisia. Taitavalla valistuksella on esimerkiksi onnistuttu vähentämään suonensisäisten huumeiden käyttäjien virustartuntoja, vaikei valistusiskuilla saadakaan heitä luopumaan käytöstä.”

Kirjan perusteella valistukseen panostettava raha ei mene hukkaan siksi, että valistus olisi turhaa. **Jos rahaa menee hukkaan, se menee virheellisiin toimintoihin.** Kun ehkäisevässä päihdetyössä on mukana satoja, osa-aikaisesti tuhansiakin ihmisiä olemassa olevien virkojen ja budjettien piirissä, voidaan lisärahan sijasta tavoitella paremmin kohdentuvaa ja relevantimpaa työtä.

Alkoholipolitiikasta tiedetään varmoja totuuksia, jotka ovat ristiriidassa. Alkoholipolitiikan eräs osa on valistustyö, jonka perusteet ovat kiistan alaisia, toimintaa koskevat tiedot hajallaan ja tulosten mittaaminen vaikeaa. Oikeastaan sitä ei ole vakavissaan edes yritetty.

Tulosten mittaamista ja toimintatapojen kehittämistä vaikeuttaa kootun vertailukelpoisen tilastodatan puute. Kun ei tiedetä, mitä on panostettu, on vaikea arvioida tuloksiakaan. Valtion Alkoholiohjelman piirissä tämä on tiedostettu. Mutta niin kauan kuin Alkoholiohjelman piirissä toimivat pitävät hintaa ja saatavuuden sääntelyä pääasiana, motivaatio valistustoiminnan ja alkoholihaittojen kulttuuris-sosiaalisen ennaltaehkäisyn kehittämiseen tuntuu olevat ohutta. Jos toisin olisi, relevanttia tilastotietoa rahankäytöstä olisi saatavilla ja sen hankkimiseksi olisi luotu menetelmät. Silloin pystyttäisiin käymään keskustelua rajoituspolitiikan vaihtoehdoista tai niiden puuttumisesta paremmalla pohjalla kuin nykyinen mielikuvapohja.

VALTION JA KUNTIEN TUKI EHKÄISEVÄLLE PÄIHDETYÖLLE

Esimerkkejä julkisten varojen käytöstä päihdetyöhön:

<i>Valtion budjettiehdotus 2014 ("Nuorisotyömääräraha")</i>	<i>54.000.000</i>
<i>Opetusministeriö (jako-esimerkki 2010)</i>	<i>1.000.000</i>
<i>Kymmeniä tuensajia, mm:</i>	
<i>Suomen Nuorisoyhteistyö Allilanssi ry</i>	<i>250.000</i>
<i>Suomen Humanistinen</i>	
<i>Ammattikorkeakoulu Oy</i>	<i>200.000</i>
<i>RAY (jakoehdotus 2014)</i>	<i>25.500.000</i>
<i>Satoja tuensajia, mm:</i>	
<i>Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry</i>	<i>4.800.000</i>
<i>A-Klinikkasäätiö</i>	<i>3.000.000</i>
<i>Sininauhasäätiö</i>	<i>1.500.000</i>
<i>Nykterhetsförbundet hälsa och trafik</i>	<i>322.000</i>
<i>Kristillinen alkoholisti- ja narkomaaniryö ry</i>	<i>226.000</i>
<i>Helsinki (2014 budjetti)</i>	<i>54.000.000</i>
<i>(Arviolta 1/3 psykiatria- ja</i>	
<i>päihdepalvelutoimiston menobudjetista 168 milj.)</i>	
<i>Tampere (2010 toteutuma)</i>	<i>10.000.000</i>
<i>(Päihdetyöhön kohdistuva 1/3 osuus</i>	
<i>päihde- ja mielenterveystyön 30.000.000</i>	
<i>kokonaiskuluista)</i>	
<i>Järjestöavustukset v. 2010</i>	<i>35.000</i>
<i>Ehkäisevän päihdetyön ostopalvelut v. 2010</i>	<i>20.000</i>
<i>Turku (2014 budjetti)</i>	<i>15.000.000</i>
<i>(Päihdetyöhön arviolta kohdistuva 1/3</i>	
<i>osuus päihde- ja mielenterveystyön</i>	
<i>vuoden 2014 yhteismäärärahasta 45.000.000)</i>	
<i>Ehkäisevä päihdetyö</i>	<i>100.000</i>
<i>Espoo (2014 budjetti)</i>	<i>47.000</i>
<i>(Ehkäisevän päihdetyön budjetti)</i>	
<i>Vantaa (2010 toteutuma)</i>	<i>260.000</i>
<i>(Ehkäisevän päihdetyön budjetti)</i>	

Valtio ja kunnat ovat autonomian ajasta saakka tukeneet vallitsevan alkoholi- ja raittiusspolitiikan mukaisesti järjestöjä, säätiöitä ja hankkeita, jotka edistävät raittiutta – ja nykytermein edistävät alkoholikansanterveyttä ja ehkäisevät ennalta alkoholihaittoja ja niistä aiheutuvia kustannuksia.

Entinen tavoiteutopia, täysraitis kansa, ei nykyisten toimijoiden mukaan ole realistinen tavoite. Alkoholin myönnetään "valitettavas-

ti” kuuluvan länsimaiseen sivilisaatioon, mutta ”valvottuna ja säänneltyinä”. Useimmat alkoholipolitiikan virkamiehet ja asiantuntijat käyttävät itse alkoholia. ”Turmiolan Tommi” –propagandasta siirryttiin jo 1900-luvun loppukymmeninä terveysvalistukseen.

Alkoholipoliittiset toimijat eivät kuitenkaan erityisemmin usko valistuksen muuttavan alkoholin käyttökulttuuria, eivätkä mielellään myönnä alkoholikulttuurin jo hyvän matkaa eurooppalaistuneen. He nojaavat edelleen korkean hinnan ja rajoitetun saatavuuden politiikkaan. Kulttuurisen kasvatustyön julkinen tuki on vähäistä.

Raittiustyölakia uudistetaan parhaillaan.

Valtion valistusmäärärahat on suhteellisen helppo laskea, koska rahan myöntäjiä on vähän ja rahoitus on eritelty läpinäkyvästi. Päihdetyöstä päävastuussa olevien kuntien resurssit kohdistuvat olemassa oleviin päihdeongelmiin. **Valitustyön määrärahat ovat vähäisiä ja niistä syntyy vaikutelma jonkinlaisen raittiustyötradition nimellisestä tukemisesta.** Toisaalta jää näkymättömiin kaikki se alkoholivalistus, jota kouluissa ja oppilaitoksissa annetaan normaalien toimintabudjettien puitteissa oppitunneilla ja kursseilla.

Kuntien budjetit eivät ole vertailukelpoisia erilaisten luokitus- ja kirjaamiskäytäntöjen takia. Mihinkään tilastoon ei summata kuntien ehkäisevän päihdetyön panostuksia, toteaa THL:n Alkoholiohjelman koordinaattori *Tuomas Tenkanen*. Tenkanen on tätä kirjoittaessa ”lainassa” erikoisasiantuntijana EHYT ry:ssä. Alkoholiohjelman pitäisi olla koko sektoria koordinoiva ja johtava elin. **Sen piirissä ovat tahot ja henkilöt pitävät kaikki hintaa ja sääntelyä pääasiana ja valistusta toissijaisena. Valistuksen toimivuutta ei pystytä arvioimaan, kun pohjatietoja panostuksistaakaan ei koota.**

Valtion Alkoholiohjelma

THL:n alaisena toimii Alkoholiohjelma³. Sen kumppaniksi voi ryhtyä mikä tahansa organisaatio, joka haluaa sitoutua alkoholihaitto-

³ http://www.thl.fi/fi_FI/web/fi/tutkimus/ohjelmat/alkoholiohjelma

jen ehkäisyyn ja vähentämiseen. Tällä hetkellä kumppaneina on kuntia, kuntayhtymiä, valtakunnallisia ja paikallisia järjestöjä ja yhteisöjä. Käynnissä olevat budjettileikkaukset karsivat työpaikkoja ja pienentävät myös alkoholitutkimuksen ja Alkoholiohjelman resursseja.

"Humalan kulttuurisen paikan haastaminen suomalaisessa yhteiskunnassa on yksi Alkoholiohjelman tavoitteista", tiivistää Alkoholiohjelman pääkoordinaattori, THL:n kehittämispäällikkö *Tuomas Tenkanen*.

STM:n ja THL:n keskeisiä partnerijärjestöjä⁴ ovat entisistä raittiusjärjestöistä muodostuneita päihdetyö- ja elämäntapajärjestöjä. Niiden aatteellinen tausta on laaja. Tärkeimmät tausta-aatteet ovat kristillinen raittiustyö ja työväenliike. Ohjelman partnereista tärkeimmältä vaikuttaa Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry, jolla on puolestaan laaja järjestötausta. Partnerijärjestöjen päärahoittaja on RAY.

Tuonnempana tarkemmin esiteltyjen järjestöjen kotisivuilta saatavan tiedon perusteella niiden ennaltaehkäisevä päihdetyö merkitsee enemmänkin päihde- ja riippuvuustyö kuin kulttuurista valistusta nuorisolle tai muille jotka eivät oletettavasti ole ongelmajoukkoja. Erilaisia tukitoimintoja on runsaasti.

Monen järjestön tavoitteena näkyy edelleen olevan raittius itseisarvoisena hyveenä ja nuorten eristäminen alkoholinkäytöstä jos se on mahdollista. Käytännössä työstä suuri osa kohdistuu kuitenkin niihin jotka jo ovat ongelmakäyttäjiä. Ongelmattoman käytön olemassaoloa ei lainkaan tunnusteta, mutta se ei toisaalta järjestöjä työllistäkään. Tutkimusta järjestöt eivät harjoita.

RAY on suurin rahoittaja

2014 RAY esittää voittovaroista myönnettäväksi avustuksia yhteensä 308 miljoonaa euroa 792 järjestölle 1.668 eri kohteeseen. Raittius- ja päihdetyölle, nyttemmin päihde- ja riippuvuustyölle osoitetaan 25,5 miljoonaa eli 8,3 % RAY:n jakovarasta.

⁴ http://www.stm.fi/c/document_library/get_file?folderId=28707&name=DLFE-3872.pdf

Kehitys oli jyrkästi nousevaa vuodesta 2000 (13 miljoonaa) huippuvuoteen 2012 (30 miljoonaa). 2013 summa oli 25 miljoonaa.

Suurin tuensaaja on Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry 4,8 miljoonaa. A-klinikkasäätiö saa 3 miljoonaa. Esimerkkeinä muista Kristillinen alkoholisti- ja narkomaaniryö ry saa 226.000, Sininauhayhdistykset erisuuruisia summia, Sininauhasäätiö 1,5 miljoonaa tukiasuntojen hankintaan, Nykterhetsförbundet hälsa och trafik 322.000.⁵

Vuonna 2010 RAY tuki raittius- ja päihdetyötä 13,7 miljoonalla, mikä oli 7,4 % kaikista RAY:n avustuksista⁶. Ehkäisevä päihdetyö ry (nuoriso) sai 95.000 v 2013. Ehkäisevä päihdetyö somalitaustaisten nuorten keskuudessa mainitaan pienehkönä avustuskohdeena.

Erilaisten koulutusohjelmien piirissä esimerkiksi Diakonia-ammattikorkeakoulu on tuen piirissä. Lisäksi tukea saa suuri määrä toimijoita eri puolilla maata.

Reporttaasiselvityksen puitteissa ei ole mahdollista eritellä, mikä on valistuksen ja ehkäisevän päihdetyön rahoitus suhteessa päihdeongelmaisten päihdetyöhön. Koska EHYT ry:n osuus koko potista on kolmannes, voidaan arvioida että ehkäisevän työn osuus RAY:n tuesta voisi olla noin puolet eli noin 12-13 miljoonaa 2014.⁷

Tukirahoilla katetaan tuettujen instituutioiden henkilöstö- ja hallintomenoja, materiaalintuotantoa ja koulutustapahtumia. Esimerkiksi EHYT ry:n palveluksessa on 60 ihmistä. Kun EHYT ry edelleen avustaa lukuisia järjestöjä, jotka ovat raportointivelvollisia rahankäytöstään, rahoituksen kohdentumista ja käyttöä pystytään hyvin seuraamaan. Suuret järjestöt toimivat ammattimaisesti ja systemaattisesti. Tukijärjestelmän pohjalla olevat pienet yhdistykset toimivat pitkälti vapaaehtoisin voimin. Amatööriyhdistyksiin kohdistetaan koulutusta.

⁵Lähde: RAY avustustietokanta.

⁶Lähde: Valtiontalouden tarkastusviraston laillisuustarkastusraportti 2010.

⁷Pätevän laskelman tekeminen edellyttää esimerkiksi THL:n tutkimusresursseja, mutta ennen kaikkea yhtenäistä tilastopohjaa, jota ei ole tehty.

Opetus- ja kulttuuriministeriön määrärahat

”Nuorisokomitea 90” esitti, että entiset raittiusmäärärahat kirjataan nuorisotyömäärärahaksi, ja myönteisiäkin esimerkkejä hallitusta alkoholinkäytöstä sopisi esittää. Raittiustavoite hiipui 1960-90-luvuilla, mutta 2000-luvulla otettiin käyttöön termi ”ehkäisevä päihdetyö”. Tuetaan päihteettömiä harrastuksia. Itseisarvoiseen raittiuspaatukseen ei ole palattu, toteaa Juha Nieminen nuorisoalan ehkäisevän päihdetyön kehittämispäivillä 2012.⁸

Nuorisotyön 54 miljoonan määrärahat 2014 budjetissa olisivat osaltaan raittiin elämäntavan edistämistä, perinteisen ajattelun mukaan, nykyisin ennaltaehkäisevää päihdetyötä. Nimittäin jos uskotaan, että nuoriso tämän tuetun toiminnan puutteessa vain joisi. On siis vahvasti kyseenalaista lukea nuorisomäärärahoja kokonaisuudessaan ehkäisevän päihdetyön tukemiseksi.

Opetusministeriön suora tuki ennaltaehkäisevään päihdetyöhön on viime vuosina ollut noin 1 miljoona vuodessa. Saajina on muun muassa kuntia.

Esimerkiksi 2010 kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin myönsi 987.500 euroa nuorten päihde- ja huume-ennaltaehkäisyyn 77 eri hankkeelle. Avustukset on tarkoitettu ennaltaehkäisevän päihdetyön menetelmien kehittämiseen sekä päihteiden käyttöä ehkäisevien toimintamuotojen perustamiseen ja toimintaan.

Ministeriön tiedotteen mukaan avustuksella koulutetaan ja harjaannutetaan nuorten parissa työskenteleviä tunnistamaan ja käsittelemään päihde- ja huumeongelmaa sekä tukemaan nuoria päih-teisiin ja huumeisiin liittyvien ongelmien ratkaisemisessa. Avustuksella ei tueta hoito- tai vastaavaa työtä. Avustuksia myönnetään kunnille, nuorisotyötä tekeville järjestöille, nuorten työpajoille ja suurille valtakunnallisille kehittämis- ja toimintahankkeille.

Suurimpia kohteita olivat Suomen Nuorisoyhteistyö Allilanssi ry 250.000 ja Suomen Humanistinen Ammattikorkeakoulu Oy 200.000. Joukko kuntia ja järjestöjä sai avustuksia parista pariin-kymmeneen tuhanteen.

⁸<http://www.preventiimi.fi/sites/preventiimi.juhaniemidesign.com/files/resurssipankki/Raittiista%20kansalaisesta%20tiedostavaan%20yksil%C3%B6%C3%B6n%20.%20JuhaNieminen.pdf>

Ministeriön kotisivulla nuorisotyöstä todetaan muun muassa, että ”Valtakunnallisia nuorisokeskuksia ohjeistetaan nuorten alkoholin ja muiden nautintoaineiden käytön ehkäisyyn.” Siis nautintoaineiden käyttämisen ehkäisyyn eli täysraittiuteen. Valtion periaatetavoitteena on siis todellisuudessa edelleen täysraitis kansa, eikä esimerkiksi sivistynyt eurooppalainen alkoholikulttuuri, josta voisi ainakin kertoa myös alle 18-vuotiaille jotka laki velvoittaa täysraittiuteen.

Avustusta saavat järjestöt

Raittiusjärjestöt ovat muuttaneet nimiään päihdetyöjärjestöiksi ja suhtautuminen yleiseen täysraittiustavoitteeseen on jonkin verran perinteisestä muuttunut.

Sininauhaliitto: vajaat 100 kristillistä päihdejärjestöä (ei enää puhuta raittiusjärjestöistä). Sininauha on kansainvälinen liike, joka alkoi USA:sta 1800-luvulla. Toimintaan kuuluvat ehkäisevä ja etsivä päihdetyö, koulutus, tutkimus, kuntouttava työtoiminta, päiväkeskukset, ryhmätoiminta, ynnä sosiaalista tukiasumista ja vankilatyötä. RAY avustaa sininauhajärjestökenttää säätiöineen 2,2 miljoonalla 2014. Valistustyön osuus on vähäinen suhteessa sosiaaliseen apuun alkoholiongelmallisille.

A-Killat liittoineen tarjoavat alkoholiongelmallisille päihtettömiä aktiviteetteja. Ne saavat huomattavia avustuksia RAY:lta, mutta toimintaa ei oikeastaan voi pitää valistustyönä vaan sosiaalisena tukitoimintana.

Ehkäisevän päihdetyö EHYT ry on keskeinen verkostotoimija THL:n johtaman Alkoholiohjelman toiminnassa. Sen jäsenkunnassa on runsaasti muun muassa työväenliiketaustaisia järjestöjä. RAY tukee sitä tänä vuonna 4,8 miljoonalla. 60 hengen organisaation johtaja *Sari Aalto-Matturi* kertoo kuntien avustusten järjestölle pienentyneen trendinomaisesti jo vuosia. Hän sanoo myös, että kuntien toiminta ei ole yhteismitallista ja että hänellä ei ole kokonaiskuvaa kuntien panostuksista ehkäisevään päihdetyöhän ja valistukseen. ”Kunnallinen rahanjako ei ole läpinäkyvää.”

Poliittiset raittiusjärjestöt

Kaikki poliittiset suuntaukset ja puolueet sekä ammattiliitot perustivat 1900-luvun alussa raittiusjärjestöjä paikallisosastoineen. RKP:ta lukuunottamatta kaikki puolueet kannattivat kieltolakia, jota ajoivat voimakkaimmin sosialistit ja Maalaisliitto sekä kirkolliset piirit. Poliittiset raittiusjärjestöt on myöhemmin niputettu lähinnä kahteen keskusjärjestöön.

Kuntien tukea poliittisille raittiusyhdistyksille on aina epäilty piilo-puoluetueksi. Nykyään kunnat ostavat niiltä päihdetyöpalveluja. Keskusjärjestöt kuuluvat Alkoholiohjelman partnereihin. Ne ja niiden jäsenjärjestöt löytyvät jatkuvasti RAY:n avustusluetteloista.

”Suomen Elämäntapaliitto Elo ry (nykyään Elämäntapatoiminnan tuki ry.), Kansan Raittiusliitto ry, Kunnon elämä ry sekä Suomen Akateeminen Raittiusliitto perustivat Suomen Elämäntapaliitto ry:n yhteiseksi kattojärjestökseen vuonna 1993. Sekä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön että rahoittajien taholta esitettiin toive, että raittiusjärjestötoiminnassa on purettava päällekkäisyyksiä, uudistettava työmuotoja ja lisättävä yhteistyötä. Samaan aikaan perinteinen kansanliikepohjainen raittiusliike oli alkanut hiipua, kun raittiusaatteen ja -valistuksen katsottiin jääneen jälkeen ajastaan. Vuoden 1997 vuosikokouksessa ehkäisevä päihdetyö ja elämäntapatoiminnan tukeminen muotoiltiin Elämäntapaliiton pääasialliseksi tavoitteeksi. Samana vuonna Elokoloissa ja muissa kohtaamispaikoissa rekisteröitiin 42 000 käyntikertaa vuodessa ja Elokolo-nimikkeestä tehtiin tavaramerkki. Kun liiton jäsenehtoja vuonna 1999 muutettiin, perustettiin yksityisille ihmisille suunnattu Ihmisenvirka henkilöjäsenyyttä korvaamaan. Vuonna 2004 Suomen Elämäntapaliiton nimi muutettiin muotoon Elämäntapaliitto ry.”⁹

Turun Sanomat kirjoitti 25.7.2005:

”Rahaa olivat jakamassa sekä puolueiden omat että yhteiset järjestöt. Valtio patisti puolueiden valtakunnalliset raittiusjärjestöt jo 1990-luvun lamavuosina fuusioihin. Kokoomuksen ja keskustan järjestöistä tuli 1993 Terveys ry, Sdp:n ja vasemmistoliiton järjestöistä 1994

⁹ Lähde: Wikipedia.

Suomen Elämäntapaliitto ry. Molempiin on liittynyt myöhemmin myös poliittisesti neutraaleja jäsenjärjestöjä.”

”Kokoomuslainen Varsinais-Suomen Kansallinen Terveyskasvatuspiiri myi elämänhallintaa ja ehkäisevää päihdetyötä 4.000 eurolla. Vasemmistoliiton Kansan Raittiusliiton Turun Piirijärjestö ry teki niin ikään 4.000 euron ja Turun Demokraattinen Raittiusyhdistys 1.000 euron kaupat.

Yhtäkään kolmesta edellä mainitusta ei löydä puhelinluettelosta. Yhdelläkään ei ole liioin omia internetsivuja. Demokraattinen Raittiusyhdistys on jopa asettanut käyttökieltoon kaupunginarkistossa olevat vanhat pöytäkirjansa.

Yhtä matalaa profiilia pitää niin ikään vasemmistohenkinen Kunnan Elämä ry. Se myi ostopalveluja viime vuonna 7.500 eurolla.”

Suurten kuntien päihdetyö ja avustukset raittius- ja päihdetyötä tekeville järjestöille

Päihdetyö on lain mukaan pääasiassa kuntien vastuulla. Kuntien budjettierittelyissä ja tilinpäätöksissä ennaltaehkäisevän päihdetyön määrärahoja on useimmiten mahdoton erotella päihdetyön kokonaisbudjetista, jonka pääosa menee päihdeongelmaisten huoltoon ja hoitoon. Tätä läpinäkyvyyden puutetta valittavat muun muassa EHYT ry:n johtaja Sari Aalto-Matturi ja Alkoholiohjelman koordinaattori, EHYT ry:n erikoisasiantuntijana tilapäisesti toimiva Tuomas Tenkanen.

Kunnat ostavat päihdehuollon ja päihdetyön palveluja alan järjestöiltä ja säätiöiltä. Monet näistä toimijoista tekevät myös valistustyötä varsin perinteisin menetelmin.

Helsinki

Kaupungin sivustolta löytyy psykiatria- ja päihdepalvelutoimiston menobudjetti 163 miljoonaa euroa vuodelle 2014 (2013 oli 156 miljoonaa). Kysyimme erittelyä taloussuunnittelija *Maija Ruotsalalta*, joka ei osannut eritellä päihdetyötä erilleen muusta eikä tietenkään päihdetyön ehkäisevää ja valistavaa osuutta. Hän kuitenkin etsi sosiaali- ja terveyslautakunnan avustuspäätöksen 17.12.2013, jonka mukaan järjestöavustuksista sai raittius- ja päihdetyö vajaat

40.000 kahdelle yhdistykselle. Jos sitä vertaa esimerkiksi Panimoliiton "Kännissä olet ääliö" -kampanjaan, jollaisen hinta on sadoissa tuhansissa, panostus on pieni. Toisaalta Helsingillä on lehtitietojen mukaan (ks Espoo) kymmenen päätoimista työntekijää ennaltaehkäisevässä päihdetyössä. Karkeina henkilökustannuksina se olisi vajaat puoli miljoonaa vuodessa eli ehkä lähes prosentti koko päihdetyöbudjetista. Koska Tampere erittelee päihdetyön noin kolmasosaksi psykiatria- ja päihdelohkoa, valistunut arvaus olisi noin 50-60 miljoonaa Helsingissä. Lähes koko rahan voi siis todeta menevän päihdeongelmaisten huoltoon ja hoitoon.

Espoo

Länsiväylä kertoi 13.6.2012:¹⁰ "Espoo pitää perää: Helsingissä nuoriin suunnatussa ehkäisevässä päihdetyössä on 10 kokoaikaista työntekijää. Vantaalla työntekijöitä on 6, Turussa 4, Oulussa 2 ja Tampereella 1. Espoossa vastaava luku on 0.

Vuonna 2010 Espoo käytti ehkäisevään päihdetyöhön vajaat 47 000 euroa, Vantaa lähes 260 000.¹¹

Tämän artikkelin tiedot eivät ole ristiriidassa tuorempien Espoon kaupungin julkaisemien tietojen kanssa. Sen sijaan Vantaan samanaikainen määrärahatieto on olennaisesti suurempi, kuten seuraavasta ilmenee.

Vantaa

Ehkäisevän päihdetyön yksikön budjetti 2010 oli 317.000 euroa.¹² Tuoreempaa budjettierittelyä ei ollut käytettävissä. Yksikön esitteistä päätellen painopiste on koululaisten tupakoinnin vastustamisessa.

¹⁰ <http://www.lansivayla.fi/artikkeli/113608-paihdehaittojen-ehkaisy-jaa-pelkkiin-korulauseisiin>

¹¹ Lähde: Espoon kaupunki.

¹² http://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/32120_1_Pia_Heiskari.pdf

Turku

Vuoden 2014 budjetissa päihde- ja mielenterveystyön määräraha on 45 miljoonaa euroa. Tampereen erittelyn perusteella arvioimme, että päihdetyön osuus on 15-20 miljoonaa. Valistuksen osuus siitä on mitätön.

Alkoholiohjelman mukainen ehkäisevä päihdetyö noin 100.000 euroa.

Turussa puolueiden raittiusjärjestöiltä ostettuja raittius- ja päihdetyöpalveluja luonnehditaan piilopuoluetueksi.¹³

Tampere

Tampere on ainoa suuri kaupunki, jonka päihdetyöbudjetista saa kunnan erittelyjä. Siksi otamme tähän kaikki keskeiset tiedot.

Päihde- ja mielenterveystyön toimintamenot olivat 2013 noin 30 miljoonaa. Kolmannes tästä kohdistui päihdetyöhön.

2010 päihdehuollon avohoito ja asumispalvelut maksoivat 4,2 milj. josta omaa tuotantoa 1,1 ja ostopalvelua 3,1 milj. Päihdehuollon kuntoutus 5,1 milj. Yhteensä 9,3 milj.

Ehkäisevän päihdetyön ostopalvelut olivat 20.000 euroa vuonna 2010.

Ehkäisevän päihdetyön järjestöavustukset 35.000 vuonna 2010 (Irtti Huumeista Tampereen alueosasto, Kansan Raittiusliiton Pohjois-Hämeen ry, Mannerheimin Lastensuojeluliiton Tampereen osasto, Myllyhoitoyhdistys Tampereen klinikka, Naistenkartano ry, Pirkanmaan Elämäntapayhdistys ry, Tampereen NMKY, Tampereen raittiusseura ry, Youth Against Drugs ry, Tampereen Liikenneraittiusyhdistys ry, Tampereen Valkonauha ry, Pirkanmaan Novat Naiset ry, Neljäs Avain ry).

¹³<http://www.ts.fi/uutiset/kotimaa/1074058166/Raittiusvalistusta+ostettiin+puolueilta+yli+30+000+eurolla>

Ehkäisevän päihdetyön ja valistuksen avustukset järjestöille ovat siis muutama kymppitonni, ja niistäkin menee nimistä päätellen suuri osa niiden hyväksi joita valistus ei aikanaan auttanut.

Ostopalvelujen tuottajista Tampere antaa seuraavat tiedot:

”Suurin osa päihde- ja mielenterveyspalveluista ostetaan ulkopuolisilta palveluntuottajilta. Päihdehuollossa kaupunki tuottaa itse asumispäivystyspalvelut ja tuetun asumisen palvelut Väkipyöränkadun yksikössä, selviämis- ja katkaisuhoidon palvelut Hatanpäällä sekä kuntouttavan laitoshoidon ja tukiasumisen palveluja antavan Palho Nieminen huoltokodin palvelut. Ostopalvelusopimuksia päihdepalveluissa on A-klinikkasäätiön Tampereen A-klinikan, K-klinikan, Matalan, terveysneuvontapiste Nervin ja Tampereen kuntoutumiskeskusten palveluista. A-kilta ry:ltä ostetaan päiväkeskuspalveluja ja tuettua asumista. Asumispalveluja ostetaan lisäksi Naisten suojakoti ry:ltä ja Pirkanmaan Sininauha ry:ltä. Vuohenojan palvelutalon asumispalvelut päihde- ja mielenterveyskuntoutujille tuottaa Yrjö ja Hanna Oy. Jussikodin tuetun asumisen palvelut päihde- ja mielenterveyskuntoutujille tuottaa puolestaan Coronaria Hoitoketju Oy, optiovuosi päättyy vuonna 2013. Väkipyöränkadun Martinuskodin asumispalveluja tuottaa Pirkanmaan Sininauha ry. AlfaKuntotus Hervanta Oy tuottaa konseptikilpailun voittajana tuettua asumista 30 asukkaalle sekä avokuntoutuspalveluja.

Lisäksi vuonna 2012 avoimen kilpailutuksen tuloksena ostetaan useilta järjestöiltä ja yrityksiltä tukiasumispalveluita sekä tuetun asumisen palveluita asiakkaiden omaan kotiin. Päihdehoidon kuntouttavan laitoshoidon palvelut kilpailutettiin vuonna 2009 ja optiovuosi päättyy vuonna 2013. Suuntauksena on siirtää päihdehoitoa yhä enemmän avohoidon piiriin. Korvaushoitoasiakkaita on siirretty A-klinikkasäätiön palveluista oman tuotannon palveluiden piiriin, jotta toiminta pysyy hoitotakuulainsäädännön puitteissa. Korvaushoidossa on tällä hetkellä lähes 200 asiakasta.”¹⁴

Näytekunnista Suomen väkilukuun suhteutettuna ja pienten kuntien panostukset suhteessa pienemmäksi arvioiden, päihdetyöhön käytetään kunnissa 1-1,5 miljardia vuodessa. Tämä on arvio, koska tilastodataa ei ole olemassa eikä sitä koota.

¹⁴Lähde: Tampereen kaupunki.

Kunnat näyttävät tukevan alkoholivalistusta ja aitoa ehkäisevää päihdetyötä noin promillella siitä rahasta, mitä ne käyttävät alkoholiongelmaisten hoitavaan päihdetyöhön.

Todellisuudessa summa on tietenkin suurempi siksi, että kouluissa ja oppilaitoksissa annetaan tätä valistusta niiden omien yleisbudjettien puitteissa virkatyönä. Kuinka suuri tai pieni summa sitten on, on nykyisellään mahdotonta laskea julkisista lähteistä.

Kokonaan toinen kysymys on, kuinka tarkoituksenmukaista se ehkäisevä työ ja valistus sitten on ja miten sitä voi mitata. On vasta alustavasti pohdiskeltu, voisiko realistisempi ja kulttuuripainotteisempi "eurooppalainen" valistus nykyisillä tai suuremmilla panostuksilla vähentää panostustarvetta jälkihoitoon. Asiasta on ilmestynyt tuore kirja, Soikkeli - Salasuo – Puuronen – Piispa, Se toimii sitenkin (Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura 2011). Kirja on julkaistu pdf:nä THL:n sivuilla.¹⁵

LIITE

Alkoholiohjelman määritelmät hyvään tilanteeseen johtaneista teoista¹⁶

"Taistelu todellisuuden määrittelystä

- *Päihteiden aiheuttamiin kansanterveydellisiin haittoihin, tuottavuuden ja tulojen menetyksiin alettiin suhtautua vakavasti kunnallisvaalien yhteydessä 2012.*
- *Aktiiviset ehkäisevän päihdetyön mielipidevaikuttajat pitivät asian tärkeyttä ja teemaa "päihitä päihtet" esillä myönteisessä hengessä kukin omilla alueillaan.*
- *Myös muihin päättäjiin vaikutettiin yhteisöllisillä aloitteilla.*
- *Päihteiden käytöstä puhumisen ja kysymisen tabu murrettiin osallistumalla aktiivisesti keskusteluun sekä perinteisessä että sosiaalisessa mediassa.*
- *Mediaa saatiin mukaan työhön tarjoamalla säännöllisesti julkaistavaksi asiantuntija-artikkeleita sekä houkuttelemalla raittiuden valinnoita julkisuuden henkilöitä puolustamaan julkisesti elämäntapaansa.*

¹⁵ <http://www.thl.fi/thl-client/pdfs/a2456786-95d8-446f-a767-8171af97956f>

¹⁶ http://www.thl.fi/fi_FI/web/fi/tutkimus/ohjelmat/alkoholiohjelma/ajankohtaista/2012/laatutyo/omat_teot

- *Yhteinen tavoite, toiminta ja laatu ehkäisevässä päihdetyössä varmistettiin maanlaajuisella pitkäjänteisellä koulutusohjelmalla ELY -keskusten kautta*
- *Pakka -toimintamallin (paikallista monialaista alkoholipolitiikkaa) jatkaminen ja kehittäminen*
- *Koulujen terveystiedon opetussuunnitelmaa päihteistä tarkennettiin riippuvuustematiikan ja hyvinvointinäkökulman mukaiseksi.*
- *Monialainen yhteistyöverkosto (mukana myös elinkeinoelämä ja nuorisojärjestöt) perustettiin suurimpiin kuntiin, mutta kaikkiin kuntiin perustettiin vähintään yksi kokopäiväinen virka ehkäisevän päihdetyön yhdyshenkilölle.*
- *Kunnissa laadittuihin päihde- ja mielenterveysstrategioihin panostettiin riittävästi myös budjetti tasolla ja niitä alettiin toteuttaa.*
- *Nuorille järjestettiin ja avattiin trendikkäitä päihdeettömiä ajanviettopaikoja ja toimeentulotuen varassa olevien liikunta- ja kulttuuri harrastuksia alettiin tukea.*
- *Oppilaitoksiin ja yli kahdenkymmenen hengen työpaikoille vaadittiin ja laadittiin myös omat päihdeohjelmat.*
- *Varhaisen puuttumisen työtettä levitettiin laajasti*
- *Matalan kynnyksen palveluita päihde- ja mielenterveysasioissa kaiken ikäisille ja erilaisille ryhmille kehitettiin ja otettiin käyttöön jokaisessa kunnassa”*

Newsbrokers & hiljainen journalismi; riippumatonta faktaa tilaustyönä

Newsbrokers Oy on kansainvälisesti toimiva suomalainen informaatioyhtiö, joka kokoaa objektiivista ja verifioitavissa olevaa tietoa journalistisin työmenetelmin ja paketoit sen haluttuun muotoon helposti avautuvaksi kokonaisuudeksi.

Yrityksen keskeinen ja uniikki erikoisosaamisalue on hiljainen journalismi. Se eroaa perinteisestä journalismista vain siltä osin, että hiljainen journalismi tuottaa faktaa tilaajalle, ei suoraan julkisuuteen. On tilaajan ratkaistavissa, kuinka hankittua tietoa käytetään.

Newsbrokersin tärkeä palvelu on tuottaa journalistisin objektiivisuuskriteerein toimitettuja Silent Reportage™ eli Hiljainen reportaasi™ -raportteja. Ne ovat yrityksille ja organisaatioille tilauksesta toimitettuja riippumattomia ja luottamuksellisia raportteja, haastatteluja sekä artikkeleita.

Raporttien luonteeseen kuuluu, että niiden riippumattomuuden turvaamiseksi tilaajan osuus rajoittuu raportin aiheen, laajuuden ja käyttötarkoituksen määrittelyyn.

Tiukasti journalistisin perustein tuotetuilla Silent Reportage™ -raporteilla on useita erilaisia käyttötarkoituksia. Niillä voidaan puoleettomasti ulkopuolisin ammattijournalistien silmin, mutta ilman suoraa julkisuutta kartoittaa yrityksen tai sen kilpailijoiden tuotteiden ja palvelujen vahvuuksia ja heikkouksia, odotuksia ja uhkia olemassa olevan tai potentiaalisen asiakaskunnan tai muiden sidosryhmien piirissä.

Niillä voidaan hankkia tietoa liiketoimintaympäristön muutoksista sekä uusien tuotteiden ja palvelujen suunnittelun kannalta oleellista vertailutietoa niin kotimaasta kuin ulkomailta. Hiljaisen reportaasin™ antamaa uutta tietoa voidaan käyttää mm. markkinatutkimusten ja mielipidetiedustelujen suunnittelun pohja-aineistona.

Reportaasien sisältöjä voidaan lisäksi hyödyntää organisaatioviestinnän medialle antamana tausta-aineistona tai herätteenä medioiden omaan uutisointiin. Myös toimittamamme referenssiraportit ovat aidosti verifioitavissa olevaan todellisuuteen perustuvia dokumentteja.

Edelleen raporteilla voidaan antaa päätöksentekijöille helposti avautuvaa, ajantasaista ja objektiivista taustatietoa ratkaisujen tueksi.

Silent Reportage™, Hiljainen reportaasi™ ja NB@FactFinders Report™ ovat Newsbrokers Oy:n tavaramerkkejä.

www.newsbrokers.fi

NEWSBROKERS OY
Fredrikinkatu 61 A, 6. krs, 00100 HELSINKI
Puhelin: 040-5022241
mail@newsbrokers.fi